1972 சனவரி 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஒரு தொழிலாளி, போர்மென் (Foreman), மற்றொரு தொழிலாளியால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். தாக்கப்பட்ட பிறகு, தாக்கியவர் மீது, அந்த நிறுவனத்தின், தொழிற்சாலையின் சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்தது, அதுவும் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்தது, அது தவறு என்று சொல்லி, கிளர்ச்சியின் அடிப்படை அங்குதான் ஆரம்பமாகிறது. ஆகவே, அதைக் கவனித்து தொழிலாளர்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி சமாதானப்படுத்தினால், மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த விஷயத்தில் சுமுகமாகப் போவதைப்பற்றி மாநில அரசிற்குச் சங்கடம் கிடையாது. மத்திய அரசின் தொழிற்துறையோடு பேச வேண்டிய விவகாரம் அது. அதில் மாநில அரசு எவ்வளவு உதவி செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்யக்காத்திருக்கிறது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(ஆ) ஆயுதமேந்திய சிலர் சிம்ப்ஸன் தொழிலாளர் வீடுகளில் புகுந்து பெண்களைத் தாக்கியதும், பொருட்சேதம் விளைவித்ததும் குறித்து.

MR. SPEAKER : Thiru James has given notice under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules that the business of this House do stand adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely :—

"That on 25th January 1972 a group of workers and outsiders armed with deadly weapons entered into the houses of Simpson workers residing at Thiru Vi. Ka. Nagar and R. V. Nagar in North Madras, beat the women folk with cycle chain and molested them and damaged their properties and consequently panic and insecurity prevailing there."

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்தில் 25-ம் தேதி என்றிருப்பதை 24-ம் தேதி என்று திருத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது டைப் மிஸ்டேக்.

தலைவரவர்களே. 24-ம் தேதியன்று சிம்ப்சன் தொழிலாளர்கள் சாதாரணமான அமைதியான நிலையில் ஒரு ஷிப்ட் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் குடியிருக்கும் ஆர்.வி. நகர், திரு. வி. க. நகர் போன்ற காலனிகளில் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் புகுந்து அங்கேயிருந்த தொழிலாளர்களின் மனைவி மக்களை சைக்கிள் செயின், இரும்புத் தடிகள் (Iron rods) போன்ற பயங்கர மான ஆயுதங்களைக் கொண்டு தாக்கி, அவர்களுடைய வீடுகளின்

கதவுகளை உடைத்து, இன்னும் வீடுகளிலிருந்த பொருள்களை எந்த அளவுக்குச் சேதப்படுத்தமுடியுமோ, அந்த அளவிற்கு சேதப் படுத்தியிருப்பதாக, வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் தகவல் கிடைத்து, உடனே அவர்கள் வேலையை விட்டு தங்கள் மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக வீடுகளுக்கு வந்திருக் கிறார்கள். வீடுகளுக்கு வந்தவுடன் தங்கள் பெண்டுபிள்ளைகள் தாக்கப்பட்டிருப்பதை, அவமானப்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் கண்டு வருத்தப்பட்டு, இந்த மாநிலத்தில் இந்நிலையில் தொழிலாளிகள் அவதியுறுகிறார்களே என்று எண்ணி கலங்கி யிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, 26—1—1972 அன்று பெரம்பூர் பகுதியில் துளசிங்கமுதலி தெரு, 11-ம் நம்பர் வீட்டில் குடியிருக்கும் பி.எம். சுப்பிரமணிய குமார், பி.எம். இனிய குமார், பி.எம். ரவி குமார் ஆகிய மூன்று சகோதரர்களும், வேலை இல்லாதவர்கள் அல்லது சமூக விரோதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் கம்பெனியில் வேலை செய்பவர்கள். சம்பவத் தன்று சமூக விரோதிகள் அவர்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்து, அவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் கத்தியால் குத்தப்பட்டு, மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலை இப்போது அங்குள்ள மக்கள் மனதில், குறிப்பாக சிம்ப்சன் தொழிலாளர் மனதில் மிகப்பெரிய கலவரத்தை ஏற்படுத்தியிருக் கிறது. அந்த அவல நிலையை எண்ணி, எப்பொழுதுமே தொழிலாளர்கள் மிகவும் கவலையோடு இருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாததல்ல. அரசாங்கத்திற்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

ஆகவே, இந்த மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த, மக்களை மிகவும் கலக்கமடையச் செய்திருக்கும் இந்த நிலையைப்பற்றி, மக்களைக் கலக்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையைப் பற்றி விவாதிப்பதற் காக, இந்த அவையின் இதரப் பிரச்சனைகளை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென்று தலைவரவர்களே, உங்களை நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, செம் பியம் போலீஸ் நிலைய எல்லைக்குள் இருக்கும் திரு. வி. க. நகரில் மொத்தம் 670 வீடுகள் இருக்கின்றன. அதில் 18 வீடுகள் பூட்டப் பட்டுள்ளன.

24—1—1972 முதல் 28—1—1972 வரையிலுள்ள நாட்களில் ஒரே ஒரு புகார்தான் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்துள்ளது. அந்தப் புகாரைக் கொடுத்தவர் மடுமாநகர், சின்னக்குழந்தை தெரு, 44-ம் எண் வீட்டில் வசிக்கும் நாகரத்தினத்தின் மகன் புண்ணியநாதன் என்பவராவார். 24—1—1972 காலை 9 மணி அளவில் சில ரௌடிகள் வீட்டிற்கு வந்து தன்னையும் தன் குடும்பத்தாரையும் தாக்க வந்ததாகவும், வீட்டிற்கு ரூ. 2,000 மதிப்பு அளவில் சேதம்

1972 சனவரி 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விளைவித்ததாகவும், 25—1—1972 அன்று மதியம் 12 மணிக்கு செம்பியம் போலீஸ் நிலையத்தில் புகார் செய்தார். இது சம்பந்தமாக 7 பேர்களைக் குறிப்பிட்டார். போலீஸ் உடனடியாக விசாரணையை மேற்கொண்டது.

இவர் வீட்டைப் பார்த்ததில் அவர் புகார் செய்த அளவிற்கு சேதம் இல்லை. சேதம் மிகச் சொற்பமே என்று தெரிந்தது. வழக்கு புலன் விசாரணையில் உள்ளது. இந்தப் புண்ணியநாதன் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்; வயது 22 இவர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார். இவர் குசேலருடன் நெருங்கியத் தொடர்பு கொண்டுள்ளதாகவும், 'எக்ஸ்டிரிமிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு சிம்ப தைஸர்' என்றும் தெரிகிறது. இவர் தந்தை நாகரத்தினம் பி அண்டு சி மில்லில் வேலை செய்கிறார்.

24—1—1972-ல் செம்பியத்திலுள்ள சிம்பசன் குரூப் கம்பெனிகளில் கலவரம் நடந்தது. இவருடைய வீடு எஸ்டேட்டுக்கும் அருகில் உள்ளது. இவர் 24—1—1972-க்கு முன் மூன்று நாட்களுக்கு அங்கு இல்லை என்றும், 24—1—1972 அன்று காலைதான் வந்தார் என்றும் தெரிகிறது.

"நகர போலீஸ் கண்ட்ரோல்" அறைக்கு ஒரு நாளைக்கு உதவி கோரி 20 முதல் 40 வரை 'போன் கால்கள்' வருகின்றன. ஆனால் 25—1—1972 முதல் 28—1—1972 வரை ஒரு 'கால்' கூட திரு.வி.க. நகரிலிருந்து வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

போலீஸ் கமிஷனர் உத்தரவின்பேரில் உதவி போலீஸ் கமிஷனர் 27—1—1972 அன்று மாலை திரு.வி.க. நகருக்கும் சர்மா நகருக்கும் சென்று பார்த்ததில் நிலைமை சாதாரணமாக இருப்பதாகவும், மூடப்பட்டுள்ள 18 வீடுகளில் உள்ளவர்கள், அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டிற்கு சாதாரணமாகச் சென்றிருப்பதாகவும் தெரிந்தது.

670 வீடுகள் உள்ள ஒரு நகரில் 18 வீட்டுக்காரர்கள் மட்டும் பயந்து போய் விட்டார்கள் என்பது எந்த அளவுக்கு உண்மையாக இருக்கமுடியும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது வியப்பாகவே இருக்கிறது. இதிலிருந்து தெரியவருகின்ற உண்மை என்னவென்றால், பத்திரிகையில் வந்த செய்திகள் அரசியல் நோக்கோடு செய்யப்பட்டவை என்பதுதான். பொதுவாக, சாதாரண சிறிய புகார்களைக் கூட பத்திரிகை நிருபர்கள் போலீஸ் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் அவ்வாறு ரௌடிகள் கலவரம் செய்வதாக போலீஸ் கவனத்திற்கு அவர்கள் கொண்டு வரவில்லை.

எப்படியேனும் சிறு பிரச்சனைகளைப் பெரிதுப்படுத்திக் காட்டி. தகராறை வளர்த்து, இந்த சிம்ப்சன் நிறுவனத்தை மூடிவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தொழிலாளர்கள் நலனில்

அக்கறை கொண்ட புண்ணியவான்கள் போல் சில பத்திரிக்கையாளர்கள் முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். சிம்ப்ஸன் நிறுவனத்தைப் பற்றி எந்த அளவுக்கு பரபரப்பான செய்திகளை வெளியிட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பத்திரிக்கை நிறுவனத்தார் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் என்ன செய்தார்கள் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். அவர்கள் தங்கள் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது, அமைச்சர் வெங்கடராமன தூண்டிவிடுகிறார்; காமராஜர் தூண்டிவிடுகிறார் என்று சொல்லி, சென்னையிலிருந்த தங்கள் நிறுவனத்தையே வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றிவிட்டு, இங்கு அமைதி ஏற்பட்டவுடன் மீண்டும் தங்கள் நிறுவனத்தை இங்கே கொண்டுவந்த அந்த புண்ணியவான்கள் தான் இன்று இப்படிப்பட்ட பரபரப்பான செய்திகளை வெளியிடுகிறார்கள்.

எனவே, நான் அளித்துள்ள இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, பெரம்பூர் பகுதியில் துளசிங்கமுதலித் தெருவில் 11-ம் நம்பர் வீட்டிலுள்ள பி.எம். சுப்ரமணிய குமார், பி.எம்., இனிய குமார், பி. எம்., ரவி குமார் ஆகிய இந்த சகோதரர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனது தீர்மானத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி விளக்கத்தில் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றி போலீஸில் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கொடுத்திருந்தால் போலீஸார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே கூறி விடலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : போலீஸார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எங்களை விட அரசாங்கத்திற்குக் கூடுதல் தெரியும். புகார் கொடுத்தால் அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, போலீசில் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருந்து, போலீஸார் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால் அது மகா பாவமாகும். அப்படிப்பட்ட தகவல் இருந்தால் கவனிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால், மேலும் இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.